

תת"ע 9537/05/20 - דויטש חדוה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 9537-05-20 מדינת ישראל נ' דויטש חדוה
תיק חיצוני: 10119240314

בפני **כבוד השופט ג'ידא עספור שאהין**
המבקשת **דויטש חדוה**
נגד
המאשימה **מדינת ישראל**
מעמד: **כינוי צד ג'**

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום מחמת טענה מקדמית של התיישנות.

מבוא

1. בעניינינו, כתב האישום בגין עבירת מהירות (ברירת משפט) הוגש ביום 20.05.2020. וכן, ביום 23.06.21 הנאשמת כפרה, באמצעות ב"כ, בעובדות כתב האישום וההליך נקבע להוכחות ורק למחרת היום הוגשה הבקשה נשוא ההחלטה.
2. המבקשת עותרת בבקשה ל"ביטול ההליך", בטענה שהעבירה התיישנה וחלפה מעל שנה ממועד ביצוע העבירה עד פתיחת ההליך.
3. המשיבה, באמצעות ב"כ, טוענת שדין הבקשה להידחות שכן הטענה לא נשמעה בהזדמנות הראשונה וכן לא חלפה שנה מאז מועד הגשת הבקשה להישפט עד הגשת כתב האישום.

דין והכרעה

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה.

4. כאמור, מועד ביצוע העבירה הינו 01.03.19, כאשר הנאשם ביקש להישפט בגינה. ביום 16.07.19 שוגרה למבקש הזמנה לדין בגין העבירה, כאשר מאישור המסירה שקיים בתיק, שחזר מהסיבה "לא נדרש", עולים פרטי

עמוד 1

המבקש לרבות כתובתו וכן פרטי הדו"ח ומועד ביצוע העבירה נשוא ההזמנה.

5. סעיף 230 לחסד"פ (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 קובע כדלקמן: "הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו;".

6. צא ולמד, מנוסח הסעיף עולה שמרוץ ההתיישנות מפסיק עם עצם משלוח ההזמנה למשפט. המסקנה המתחייבת שההזמנה לדיון נשלחה לנאשם בדואר רשום בתוך תקופת ההתיישנות.

מכאן, לא עומדת לנאשם טענת התיישנות מכוח סעיף 230, וזאת מבלי שנדרשתי לדון במועד העלאת הטענה והשלכותיו.

7. לאור כל האמור אני דוחה את טענת ההתיישנות.

מועד ההוכחות עומד על כנו.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ו' כסלו תשפ"ב, 10 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.